

Výdavky na telefón :)

Ako účtovať telefón (pevnú linku, mobil) na firemné účely?

Výdavky na telefónne spojenie súvisia s obstaraním aparátu, poplatkami za pripojenie alebo aktiváciu a s bežnými platbami za hovory, prípadne za pripojenie na internet. Používanie telekomunikačných služieb sa dnes považuje pre podnikateľa za bežné a v zásade sa uznáva ako výdavok na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov pri dodržaní ustanovenia paragrafu 24 ods. 1 zákona č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov.

Zákon hovorí:

- zakúpenie telefónneho aparátu pre účely podnikania (či už pre pripojenie na pevnú linku alebo mobilného) sa posudzuje ako obstaranie hmotného majetku alebo materiálu. Pri cene nepresahujúcej 30 000 Sk možno výdavok uplatniť v roku zaplattenia, pri cene vyššej ide o dlhodobý hmotný majetok, ktorý sa odpisuje,
- tak isto sa uznávajú výdavky na pripojenie alebo aktiváciu linky, používanej na podnikové účely a výdavky za uskutočnené hovory. Zákon o daniach z príjmov tieto výdavky ničím nelimituje ani nepodmieňuje,
- evidencia uskutočnených hovorov nie je povinná, správca dane ju však môže uložiť.

Z praxe sú známe prípady, keď daňový orgán pri daňovej kontrole poukazoval na podľa jeho názoru neprimerane vysoké výdavky za telekomunikačné služby a vytýkal, že daňovník ich nevie doložiť evidenciou uskutočnených hovorov. Takúto evidenciu neukladá podnikateľovi nijaký predpis, a preto môže námietku daňovej kontroly považovať za neoprávnenú. Na druhej strane zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov (ZSDP) umožňuje správcovi dane uložiť subjektu, aby okrem evidencií uložených všeobecne záväzným právnym predpisom viedol osobitné záznamy potrebné pre správne určenie dane. Povinnosť viesť záznamy ukladá správca dane rozhodnutím, proti ktorému sa nemožno odvolať. Súčasťou rozhodnutia musí byť presné určenie zaznamenávaných údajov, ich členenie a usporiadanie vrátane nadväznosti na doklady, z ktorých sa záznamy vedú (paragraf 37 ods. 1 a 2 ZSDP). Ak správca dane záznamovú povinnosť daňovníkovi určí, potom sa stáva povinnou. K takémuto rozhodnutiu by správca dane pristúpil najmä vtedy, ak by napr. z účtov Slovenských telekomunikácií vyplývalo, že bol uskutočnený veľký počet medzinárodných volaní a podnikateľ by nemal nijaké obchodné kontakty so zahraničím, alebo ak by sa vykazoval veľký počet volaní na audiotextové služby a pod.

Poznámky k používaniu bytovej telefónnej linky

Odlíšna situácia je, ak podnikateľ zabezpečuje svoju administratívnu činnosť vo vlastnom byte a používa svoju bytovú telefónnu linku aj na pracovné hovory. V takých prípadoch býva užitočné, ak podnikateľ konzultuje so správcom dane, aké výdavky na telekomunikačné služby na účely podnikania je ochotný akceptovať. Býva to napríklad riešenie, že preukáže priemerný počet volaní zo súkromnej linky pred začatím podnikania, poplatok za používanie prípojky a primeraný počet volaní bude naďalej uhradzovať ako výdavky na osobnú potrebu a počet volaní, ktorý presiahne dovtedajší priemer, uplatní ako daňový výdavok. Aj vtedy môže správca dane uložiť záznamovú povinnosť.

Poznámky k používaniu mobilného telefónu

Ak ide o mobilný telefón, podnikatelia obvykle uplatňujú ako daňový výdavok faktúry operátora mobilnej siete v celej výške. Ak je však mobilný telefón jediným telefónom podnikateľa, teda podnikateľ nemá v podniku ani doma zriadenú pevnú linku, ťažko by obhájl, že mobilný telefón používa výlučne na účely podnikania a nemá nijaké súkromné hovory.

Nezhode názorov pri daňovej kontrole sa vyhne podnikateľ, ktorý v takomto prípade tiež zistí, aký podiel hovorov na mobilnom telefóne považuje správca dane za primeraný pre uplatnenie daňových výdavkov. Najvýhodnejšie je, ak podnikateľ objedná u Slovenských telekomunikácií a u operátora mobilnej siete ako prílohu k faktúram výpis uskutočnených hovorov, z ktorého sa síce prácne, ale presne dá dokázať, koho podnikateľ volal a či ide o volaného, s ktorým má podnikateľ vzťahy.

Riešenie po 1. januári 2004

Výdavky na telekomunikačné poplatky ani predchádzajúci ani súčasný zákon o dani z príjmov osobitne neupravuje. Platí základné vymedzenie daňového výdavku - preukázaná súvislosť s dosiahnutím, zabezpečením a udržaním príjmov. Prípadnú osobitnú záznamovú povinnosť ukladá správca dane podľa zákona o správe daní a poplatkov (číslo 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov). Hoci sa tento zákon viackrát menil a doplňoval, ustanovenia paragrafu 37 o záznamovej povinnosti ostávajú nezmenené aj po 1. 1. 2004.

